

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

TV3 estrenarà aquesta tardor la sèrie «Si no t'hagués conegut» Regió 7 - 31/08/2018	3
TV3 estrenarà aquesta tardor la sèrie «Si no t'hagués conegut» Diari de Girona - 31/08/2018	4
Constantí. Salida al Palau de la Música Catalana Diari de Tarragona - 31/08/2018	5
“El jazz era molt desconegut, de negres i de gent dolenta” El Punt Avui - 30/08/2018	6

31 Agosto, 2018

TV3 estrenarà aquesta tardor la sèrie «Si no t'hagués conegut»

►La ficció protagonitzada per l'actor Pablo Derqui s'estrenarà el pròxim dilluns 15 d'octubre

DdG GIRONA

n El Palau de la Música Catalana va acollir recentment l'últim dia de rodatge de *Si no t'hagués conegut*, la nova ficció de TV3 amb la col·laboració de Diagonal TV i amb el suport del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. La sèrie parteix d'una idea original de Sergi Belbel, que també participa en feines de guionista, al costat de Cristina Clemente i Roc Esquius. Pablo Derqui, Andrea Ros i Mercedes Sampietro

encapçalen el repartiment, sota la direcció de Kiko Ruiz Claverol.

Entre els vitralls de color de l'obra de Domènech i Montaner es van enregistrar les últimes escenes de *Si no t'hagués conegut*, la sèrie que ocuparà les nits de di lluns a partir del 15 d'octubre. L'Eduard (Pablo Derqui), un home de negocis de mitjana edat, casat feliçment amb l'Elisa (Andrea Ros) i pare de dos fills, veu com la seva vida fa un gir inesperat: una desgràcia que ell mateix

L'equip de la sèrie en el darrer dia de rodatge al Palau de la Música CCMA

provoca de manera indirecta el colpeix brutalment. Ni la seva família ni els seus millors amics no poden fer res per apaivagar el seu dolor. L'aparició d'una anciana misteriosa (Mercedes Sampietro) farà que recuperi de mica en mica

les ganes de viure.

Sinot'hagués conegutés un drama romàntic, de 10 capítols de 50 minuts, que toca molts gèneres i que promet esdevenir un dels grans èxits de la nova temporada de tardor de la cadena pública.

TV3 estrenarà aquesta tardor la sèrie «Si no t'hagués conegut»

► La ficció protagonitzada per l'actor Pablo Derqui s'estrenarà el pròxim dilluns 15 d'octubre

DdG GIRONA

■ El Palau de la Música Catalana va acollir recentment l'últim dia de rodatge de *Si no t'hagués conegut*, la nova ficció de TV3 amb la col·laboració de Diagonal TV i amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. La sèrie parteix d'una idea original de Sergi Belbel, que també participa en feines de guionista, al costat de Cristina Clemente i Roc Esquiús. Pablo Derqui, Andrea Ros i Mercedes Sampietro

encapçalen el repartiment, sota la direcció de Kiko Ruiz Claverol.

Entre els vitralls de color de l'obra de Domènech i Montaner es van enregistrar les últimes escenes de *Si no t'hagués conegut*, la sèrie que ocuparà les nits de dilluns a partir del 15 d'octubre. L'Eduard (Pablo Derqui), un home de negocis de mitjana edat, casat feliçment amb l'Elisa (Andrea Ros) i pare de dos fills, veu com la seva vida fa un gir inesperat: una desgràcia que ell mateix provoca de

L'equip de la sèrie, en el darrer dia de rodatge al Palau de la Música. CCMA

manera indirecta el colpeix brutalment. Ni la seva família ni els seus millors amics no poden fer res per apaivagar el seu dolor. L'aparició d'una anciana misterio-

sa (Mercedes Sampietro) farà que recuperi de mica en mica les ganes de viure.

Si no t'hagués conegut és un drama romàntic, de 10 capítols de 50 minuts, que toca molts gèneres i que promet esdevenir un dels grans èxits de la nova temporada de tardor de la cadena pública.

EN BREU

Constantí. Salida al Palau de la Música Catalana

Desde esta semana están abiertas las inscripciones para participar de la salida al Palau de la Música Catalana para asistir al concierto que ofrecerá el Orfeó Català el domingo 21 de octubre. Se trata de una actividad que promueve el ayuntamiento de Constantí con la colaboración de la Associació dels Amics de la Música de Constantí. Las inscripciones se

pueden hacer hasta el día 5 de septiembre en la OAC del Ayuntamiento, con un precio de 25 euros que incluye el autocar y la entrada al concierto. Las plazas son limitadas y la reserva se hará por estricto orden de inscripción.

► 30 Agosto, 2018

Josep Maria Farràs

Trompetista de jazz, músic de l'any 2017 a Terrassa

“El jazz era molt desconegut, de negres i de gent dolenta”

● Tot i la seva modèstia, Tete Montoliu el considerava el millor solista de jazz de l'Estat. Als 72 anys ha rebut molts premis, ha fet concerts amb grans estrelles i ha creat un munt de grups

Jordi Alemany
 TERRASSA

Com va començar amb el jazz i la trompeta?

Com un passatemps quan tenia 18 anys, ja gran per començar. Venia d'una família musical, bàsicament clàssica, i el meu pare tocava el piano, teníem la botiga on veníem instruments i recordo que vaig trobar algun disc als anys 50 de Duke Ellington, Louis Armstrong... i em va agradar aquella música amb molt color, a diferència de la clàssica, que té més esplendor. I Màrius Duran, un dependent de la botiga de Cal Sans, em va fer escoltar Buck Clayton. El jazz era música molt desconeguda, de negres i de gent dolenta. I ens vam reunir uns quants per crear un club de jazz, però arreu ens feien fora fins que ens van acceptar als Amics de les Arts. Això va portar a fer unes matinals de jazz el diumenge al matí. Després ja va entrar el Valentí Grau, més emprenedor i el jazz a Terrassa va créixer fins a fer la Jazz Cava del carrer Sant Quirze als anys

70. A Barcelona no es feia res, ni tenien festival i venien aquí a escoltar grans músics internacionals. Vam tenir la sort que el músic més important que hi havia, en Tete Montoliu, fes de reclam perquè vinguessin a tocar i a preus econòmics. Hi va passar Joe Henderson, que va tocar durant quinze dies, per exemple.

I vostè era autodidacta?

Sí. Als anys 60 tenies feina per muntar una *big band*, a diferència d'ara que hi ha molts músics joves que amb 15 anys toquen bé. Jo vaig haver d'esperar als 50 anys a tocar bé. Vaig anar al conservatori a fer dos anys de solfeig amb 17 anys, em vaig apuntar a trompeta i el professor que hi havia llavors ja el primer dia em va aixafar les galtes en tocar perquè estava prohibit en clàssica. Em va dir que sabia que tocava en “*una banda de jazz, pero eso no es musica ni nada y lo dejas porque yo te voy a enseñar a tocar*”. I no vaig tornar-hi més. Pel meu compte escoltava discos del més clàssic al *be bop* i, de fet, en aquella època s'aprenia així, al carrer i

Farràs a la seva botiga amb una trompeta que va començar a tocar de manera autodidacta als 18 anys ■ J.A.

escoltant els grans músics, com ara Dizzy Gillespie, Miles Davis i m'agradaven molt Lee Morgan i Clifford Brown. Als anys 70, en venir aquest músics, hi teníem contactes, ens donaven consells i detalls, com ara començar amb un primer tema perfecte i acabar amb el que havia de sonar millor.

Tete Montoliu el demanava sovint a l'escenari i va dir que era l'únic músic internacional de jazz de l'Estat espanyol.

Sí. Quan em sento a les cintinelles de casset em considero un trompetista bastant vulgar, però pel que sigui el Tete em demanava. I mira que era una persona complicada, perquè si podia et feia la traveta, però sí, em tenia estima. Crec que no tinc un llenguatge dolent quan l'enganyxo bé i semblo un trompetista bo (riu), però no soc un gran tècnic perquè no he estudiat i ara hi ha molts virtuoses. I he tocat amb Johnny Griffin, Pony Poindexter... que també m'ensenyaven.

Ha estat impulsor de no sé

quantes formacions...

Sí, sí. Ara ja ho he deixat una mica i amb els anys perds la musculatura als llavis, l'agilitat...

Però no es jubilarà.

No, la cosa anirà natural. Tinc menys bolos i anys enrere sí que tenia una agenda i havia arribat a tenir, quan anava d'invitat a la Vella Dixieland, fins a 28 bolos durant un agost, que eren molts per a un que no és professional.

Li agrada només el jazz?

No, també la clàssica i les músiques populars, centreeuropees, una mica orientals, de gitanos, les mescles mig àrabs... Alguna cosa de rock. I del jazz escolto coses antigues de Fats Waller, de l'Armstrong dels anys 30 o, abans, Charlie Parker.

Algun concert que recordi especialment?

Els millors concerts els he fet en llocs *tronats*, tot i que he tocat moltes vegades al Palau de la Música, també al Liceu... però millor tocar en locals de 100 persones. A mi m'agrada tocar

al natural, si pot sense *micro*.

Els músics de jazz han estat prou reconeguts al país?

Mira, si poses la ràdio no trobes cap programa de jazz. A vegades a les tres de la matinada, com també a la tele. És mundial, però minoritari, tot i que hi ha grans músics que han omplert grans espais. Però al concert més famós de Parker a Toronto hi havia 400 persones. Ara els del rock i el pop respecten els del jazz i veus que porten músics que n'han tocat i incorporen harmonies de jazz. El jazz ha obert tentacles i s'ha ficat dins de molts tipus de música. Aquí tenim un bon nivell i jo estic impressionat amb el que fan els joves. Tenim Joan Chamorro, Andrea Motis, la Big Band del Maresme... i a Terrassa hi ha l'Oriol Vallès i d'altres, però falta veure què passarà.

Què vol dir?

Que ara toquen bé, però perquè surti una persona com el Tete s'ha de tenir molta personalitat i carisma. Tenir idees pròpies ja és més complicat. ■